

at medens man ellers vistnok har haft vanskeligt nok ved at blive enig, har man haft saare let ved at blive enig, naar blot det gjaldt den offentlige Interesse, som man, hvad der jo er forstaaeligt nok, har været meget tilbøjelig til fra begge Sider at underordne under sine egne. Imidlertid har jo de Forslag, der er stillede af Ejernes og Lejernes Organisationer, været Genstand for udførlig Behandling i det andet høje Ting, og jeg skal derfor ikke indlade mig nærmere paa disse Forslag; forsaavidt man i det andet høje Ting virkelig er naaet til en Realitetsbehandling, forsaavidt som man har været klar over alle de Forhold, som det gjaldt. Det gælder selvfølgelig de allerfleste Spørgsmaal, at det andet høje Ting har skænket dem en forstaaende Overvejelse, og at man er kommet til det Resultat, som man, alt taget i Betragtning, maatte finde rigtigt og forsvarligt; og jeg tror ikke, det vilde kunne nytte at forsøge paa at rokke ved det Resultat, som Majoriteten i Folketinget har kunnet samles om. Jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind paa de fleste af disse Bestemmelser.

Jeg skal kun dvæle et Øjeblik ved et Par Bestemmelser, med Hensyn til hvilke jeg tror, at man i Folketinget ikke har været rigtig klar over Forholdene. Jeg skal saaledes for det første nævne Bestemmelsen i § 18, hvor der er Spørgsmaal om Kommunalbestyrelsens Adgang til at lægge Beslag paa Lejligheder, der ikke benyttes. Boligkommissionen havde givet sit Forslag een Formulering, den højtærede Minister omredigerede denne Formulering, ja ikke blot redigerede om, men gjorde en betydelig Realitetsforandring, og i Folketinget er der nu atter i Ministerens Forslag gjort Forandringer, der, saa vidt jeg kan skønne, gaar i Retning af et bringe Lovforslagets Tekst saa nogenlunde tilbage til det, som var Meningens med Boligkommissionens Forslag, uden at man dog benytter Boligkommissionens Formulering. Der er imidlertid herved, forekommer det mig, opstaaet en Uklarhed i Teksten, som jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Minister at overveje nærmere inden dette Lovforslags anden Behandling.

Fremdeles forekommer det mig, at der er kommet en Vanskelighed ind i Lovforslagets § 21. Det drejer sig her om det Tilfælde, at der i en Kommune, som ikke har nedsat Huslejenævn, opstaaer Spørgsmaal af den Art, som egentlig skulde høre under Huslejenævne. Man har ment i Boligkommissionen, at man ikke helt burde afskræke de paagældende Borgere, som Hus-

lejelovgivningen skulde komme til gode, fra Beskyttelse i et saadant Tilfælde. Man har derfor givet Adgang til, at Kommunalbestyrelsen selv kan optræde som Huslejenævn, men dette er jo kun en Nødhjælp. Det er ingenlunde og har aldrig været Meningens med Huslejeloven, at Kommunalbestyrelsen skulde gøre sig selv til Huslejenævn og altsaa forbigaa de i Loven foreskrevne Nævn, der navnlig har den dommervalgte Formand. Derfor har Boligkommissionen foreslaaet, at denne Nødhjælp kun kan benyttes af Kommunalbestyrelsen højst 3 Gange; højst 3 Gange skal Kommunalbestyrelsen kunne træde i Huslejenævnets Sted; hvis der saa fremdeles opstaaer Tilfælde af den paagældende Art, er Tiden inde til at overveje, om Bolignøden nu maatte være forbi, saa at man ikke mere behøver nogen Indgriben, eller om man skal nedsætte et Huslejenævn, og hvis Forholdet fremdeles er saaledes, at man antager, der kan blive Spørgsmaal om Indgriben og om at anvende Huslejelovgivningens materielle Regler, maa man nedsætte Huslejenævn. Det finder jeg er rigtigt og fornuftigt. I Lovforslaget, saaledes som det er formuleret af den højtærede Minister i Henhold til Overenskomsten mellem Ejere og Lejere, har man imidlertid strøget den sidste Bestemmelse, Bestemmelsen om, at Kommunalbestyrelsen kun skal kunne optræde som Huslejenævn højst 3 Gange. Der er derved givet den Kommunalbestyrelse, som vil sætte sig selv i Huslejenævnets Sted, Adgang dertil og til at fungere udenom de regulære Huslejenævn, navnlig udenom den dommervalgte Formand. Jeg kan ikke tro, at noget saadant har været Meningens, og jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Minister at overveje i Tiden mellem denne første og anden Behandling, om der ikke kunde være Grund til at foretage en lille Forandring, der jo kunde ske paa den allerletteste Maade ved atter at indføje den sidste Linie af Boligkommissionens Forslag, som er blevet strøget i den højtærede Ministers.

I det andet høje Ting er der desuden gjort nogle enkelte Forandringer, som jeg i det hele vil kunne tiltræde. Særlig mener jeg, det er rigtigt, at man holder Ejendomme, som først paabegyndes efter den 1. April 1921, helt udenfor Loven. Om end jeg er enig med den højtærede Minister i, at dette ikke vil faa saa overmaade praktisk Betydning, tror jeg, det er principielt rigtigt.

Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne indskrænke mig til at henstille de faa Spørgs-